

абсолют ніколи і не буде пізнаним, бо пізнати можна лише об'єкти зовнішнього світу, у той час як абсолют не є таким об'єктом. Важливо досягнути абсолют, тобто сягнути його *безвимірну присутність* у синтезі вічного і змінного, душі і тіла, самсари і нірвани. Осягати і пізнавати – це не одне і теж. Необхідно розуміти, що абсолют – це не предмет і не об'єкт зовнішнього світу чи довкілля; він не належить до них. Він не є ні потойбічним, ні поцейбічним. Тому пізнання абсолюту неможливе. Ми звикли орієнтуватися на пізнання об'єктів та предметів і за інерцією вважаємо, що звичні пізнавальні методи (дедукція, індукція, аналіз тощо) можна застосовувати для отримання знання про абсолют. Пізнання засноване на дуальності суб'єкта і об'єкта у просторовому вимірі, але жодна просторова модель пізнання (суб'єкт-об'єктна, суб'єктно-суб'єктна, об'єктна-об'єктна тощо) не може бути використана для з'ясування сутності відношення «абсолют-людина». Необхідні нестандартні підходи, які долають будь-яку дихотомію, дуальність та вимірність у пізнанні. Є інші шляхи здобуття знань, окрім пізнання. Абсолют можна *осягнути* за допомогою «мовчазного осяяння» (Банкей), «не-інтенціонального осяяння» (Ю.Габермас), «не-стимульованого одкровення» (Ж. Дельоз) чи «інтроцептивного досвіду пережиття Присутності» (Ф. Меррелл-Вольф).

1. *Ціцерон Марк Тулій*. Про природу богів // Ціцерон Марк Тулій. Про державу; Про закони; Про природу богів / Марк Тулій Ціцерон; пер. з латин. Володимир Литвинов. – К.: Основи, 1998. – С. 247-400

Леонід Підкамінь
Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича

ОКРЕСЛЕННЯ АБСОЛЮТУ ЗГІДНО ЕНЕРГОІНФОРМАЦІЙНОЇ КОНЦЕПЦІЇ БУДОВИ РЕАЛЬНОСТІ

У статті наведені окремі елементи наукових гіпотез стосовно окреслення поняття Абсолюту в сучасному просторі та часі існування людської цивілізації. На основі теорії Фізичного Вакууму і Торсійних полів описуються можливі закономірності та механізми проявів Абсолюту при створенні та розвитку даної Реальності, а також висновується місце та роль людини в ній.

Ключові слова: абсолют, енергоінформація, реальність, структура.

Leonid Pidkamin'. The Definition of Absolute in the Context of Reality's Energy-Information Conception. *The paper presents certain elements of scientific hypothesis of the Absolute definition within space and time of human civilization existence. Basing upon the theory of Physical vacuum and Torsion fields there are described possible regularities and mechanisms manifestation of the Absolute while creating and developing the actual Reality, a conclusion regarding the role and place of Human being is made.*

Keywords: absolute, energy information, reality, structure.

Основні положення даної роботи ґрунтуються на енергоінформаційній концепції будови Реальності, в якій стверджується, що всі об'єкти Реальності (речовинні та польові, все видиме і невидиме, все матеріальне та ідеальне), тобто, все «суще» в ній являє собою певне співвідношення енергії та інформації [1-4]. Вказане співвідношення і буде визначати певний рівень структурної організації відповідного об'єкта чи відповідного процесу і воно (співвідношення) може бути визначальною та об'єктивною ознакою при встановленні ієрархії систем всіх, як проявлених, так і не проявлених елементів Реальності.

Якщо залишатися в межах вище визначеної Реальності, то можна стверджувати, що в ній, по-суті, немає місця і немає потреби для введення поняття Абсолюту, оскільки в цих межах людський розум та людська мисленнєва, свідома діяльність принципово здатна пізнати, раніше чи пізніше, основну (з часом, можливо всю) сукупність законів самої Реальності. Непереборні (на даний час) складнощі починаються з питань: звідки і як була створена Реальність та Людина, в чому полягає її сенс життя, роль та місце в цій Реальності? Зрозуміло, що ці питання ставить перед собою сама Людина; для Реальності взагалі такі питання беззмістовні та не потрібні, бо вона розвивається за своїми, власними, притаманними їй об'єктивним законам.

Навіть з цих зовсім простих і пізнавально-поверхневих положень стає зрозумілим, що поняття Абсолюту не належить до Реальності, визначеної нами вище, а є, певним чином, результатом свідомої, розумової діяльності Людини, коли вона намагається знайти відповідь на болючі «вічні» питання: Хто, Як і Навіщо? Протягом історії людства було безліч спроб знайти відповіді на дані питання; ці відповіді шукають і тепер, створюючи ті чи інші гіпотез [5]. На «правильну» відповідь претендують представники релігії, спираючись на віру у безсумнівність знань, які відкрили людям Вищі Сили; також претендують езотерики, вважаючи вірними знання отримані ними різними способами безпосередньо від Вищих Сутностей та окремі представники сучасної науки; але все це на рівні гіпотез: говорять про певне розуміння та необхідність обґрунтування поняття Абсолют, що знаходиться за межами нашої Реальності і, відповідо, за межами нашої свідомості (ми спостерігаємо та можемо аналізувати тільки його прояви).

Розглянемо одну із гіпотез, за допомогою якої, із врахуванням положень енергоінформаційної концепції будови Реальності, можна окреслити поняття Абсолют, або певну його складову частину.

Почнемо зі структури сучасної енергоінформаційної картини нашої Реальності (нашого світу) та системи знання людства в ній (рис.1)

З фізичного погляду світ (Всесвіт) являє собою систему ієрархічно вкладених систем, всі складові частини яких, у свою чергу, є ієрархічними системами. На схемі (рис.1) показаний ряд базових елементів Реальності: від

частки до Всесвіту, що утворюють вертикальну (речовинна галузь ієрархії) градацію розподілу явищ Реальності по осі (параметру) «розмір елемента».

Базові елементи поєднуються на своєму рівні (по горизонталі) у відносно автономні проміжні структури, що утворюють фрактальні ешелони (яруси, ряди). Наприклад, люди поєднуються в родини, племена, нації, держави й інші структури, вищою формою яких є загальноземна цивілізація (у цей час — ООН, ЮНЕСКО), що створює Ноосферу (інформаційна гілка ієрархії планети Земля). Можна припустити, що існує «закон збереження Реальності», який поєднує різні форми взаємоперетворення енергії й інформації.

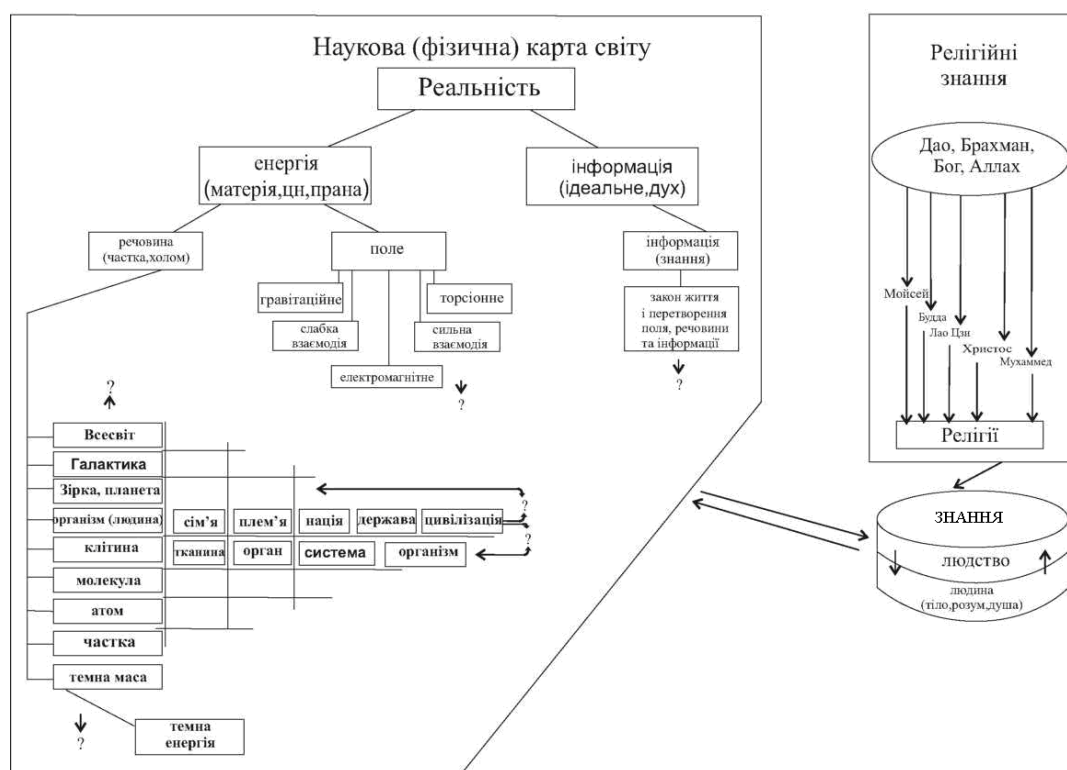

Рис.1 Структура елементів Реальності

Яскравим прикладом надзвичайно важливої ролі інформації в Реальності є створення з однієї клітини (зиготи, яка містить всю «документацію щодо виготовлення й функціонування») людини, яка складається з десятків трильйонів (до 10^{15}) клітин. У наукових уявленнях про місце свідомості людини (інформаційна гілка) на карті світу панує усічений антропоцентричний підхід: повністю відсутня верхня частина ієрархії. Визнаючи тією чи іншою мірою існування рівнів психіки (інформаційної взаємодії) нижче людського, наука не має твердих підтверджень існування Вищого Розуму й вважає людину «вінцем творіння природи». Іншими словами, переборюючи геоцентричну парадигму в енергетичній гілці ієрархії, наука, у частині інформації, залишається на позиції антропоцентризму.

Розглянемо можливості використання окремих положень енергоінформаційної теорії для пояснення загальних принципів будови і функціонування елементів Реальності, які відносяться як до «живої» та «неживої», так і до «свідомої» та «несвідомої» форм матерії.

У першу чергу звернемо увагу на той факт, що до першооснов Реальності віднесено не тільки матерію та енергію але і інформацію (ідеальне, дух). Цим самим вже суттєво змінюється світоглядна частина сукупних знань людства про будову Реальності. Маємо вже не протистояння матеріального та ідеального а певне їх співвідношення, певний їх взаємозв'язок у структурній організації всього суцього в Реальності. Тут ще раз слід зауважити, що структура Реальності навколишнього світу дуальна, тобто вона включає в себе дві компоненти: фізичну та ідеальну Реальності [6]. Важливо, ці дві Реальності можуть взаємодіяти між собою в силу того, що володіють властивістю взаємного відображення. Тобто, ідеальна Реальність об'єктивно існує і виникає вона у результаті взаємодії реальних фізичних об'єктів (процесів) та проявляє себе як відображення властивостей одних об'єктів чи процесів у структурі інших об'єктів чи процесів. Сама інформація не є фізичним об'єктом чи процесом, а відноситься до ідеальної Реальності, але проявляється через фізичну Реальних, потребуючи для цього певних фізичних носіїв [6].

Таким чином, закономірності проявів інформації у різних системах та реалізації в них інформаційних процесів являються суто важливими для розуміння Світобудови, розуміння механізмів інформаційного впливу на фізичні об'єкти та процеси, розуміння взаємозв'язків інформації з речовиною та енергією.

Крім того, виділення інформації, як всезагальної нематеріальної властивості матерії [7], окремий вид якої («проста» інформація) задає спрямованість руху енергії і речовини у всіх процесах матеріальної та ідеальної (проявленої та не проявленої) частин Реальності чітко виводить інформацію на головну роль (чільне місце) серед всього суцього в Реальності. Якраз інформація може служити і повинна являтися першоосновою формування Реальності, вона стає необхідним атрибутом Абсолюту-першопринципи наявності Реальності. Слід зазначити, що інформація притаманна і з'являється, з точки зору людини, у результаті свідомої, розумової, скоріше всього творчої діяльності високо структурним чином організованої системи. Під свідомістю ми будемо розуміти здатність певної системи до цілеспрямованої самодії або взаємодії з іншими системами. Згідно енергоінформаційної концепції будови Реальності рівень свідомості C системи тісно пов'язаний з її вітальністю V (рис.2, термін В.Волченко) як відношення інформативності I системи до її енергетичності E - $C \sim V = I/E$.

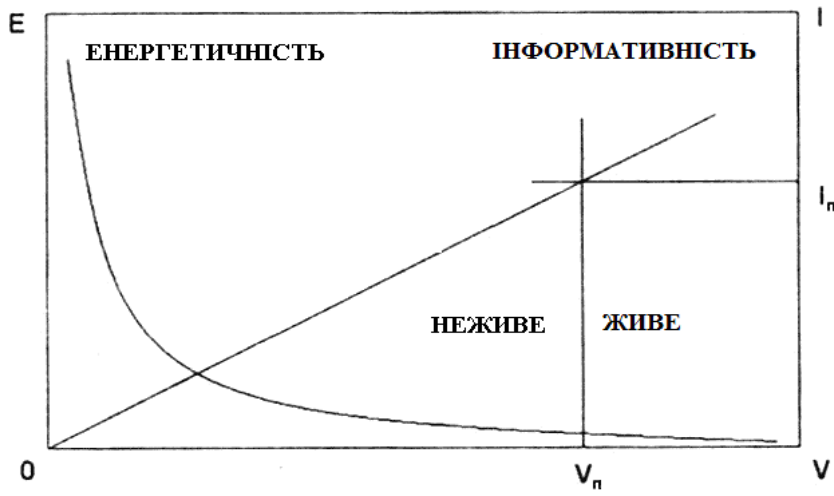

Рис.2. До поняття вітальності систем

Переміщаючись вгору по шкалі вітальності та свідомості, ми послідовно проходимо рослинний і тваринний світ, людину, світ вищих сутностей аж до Абсолюту (рис.3). Якісний аналіз рис.3 дозволяє зробити висновок, що елементарні частки володіють мінімальною інформативністю і відносно великою енергетикою, вищий рівень – Творець, при малій енергетичності вміщує в собі дуже об’ємну інформацію. Таким чином, вітальність і свідомість є формальною характеристикою духовності, що дозволяє дати частково наукове обґрунтування ієрархії духовних сутностей в езотеричній картині світу. Можна припустити, що не проявлена частина Реальності і являє собою певним чином сформовані енергоінформаційні системи з різним значенням співвідношення енергії та інформації в них.

Рис.3 Ієрархія рівнів вітальності елементів Реальності

Певна оригінальна класифікація та характеристики таких систем запропонована в роботах Центру «Розвиток людини» [8]. Враховуючи, що в цих роботах частина матеріалу присвячена поняттям енергії, інформації, свідомості та опису параметрів вищих сутностей, що нас цікавить, наведемо деякі припущення, поняття і твердження стосовно згаданих понять.

В основу всього існуючого покладена енергія, основною характеристикою енергії являється її рівень, який визначає силу можливого впливу. Крім того, до характеристик енергії відносять її призначення, якість, структуру, стан і просторово-часові характеристики. Відповідно розроблені теорії будови та взаємодій енергії, Згідно цих понять про енергію стверджується наявність наступних об'єктів:

1. Першоматерії (енергії з 1-ого по 24-й рівні).
  2. Матерії (енергії 17-ого рівня).
  3. Людини (енергії, в залежності від розвитку її свідомості, від 17-ого до 24-ого рівня, потенційно здатна розвинути до 44-рівня).
  4. Праматерії (енергії з 1-ого по 44-й рівні).
  5. Абсолюту (енергії з 25-ого по 44-й рівні), реалізує замисли Творця, при цьому енергії з 25-ого по 31-й не здатні до самоорганізації, енергії з 32-ого по 44-й рівень являються вже самоорганізуючими, тобто частково творити можуть тільки сутності досить високого рівня і сутностями Абсолюту являються Боги різних рівнів;.
  6. Космосу (енергії з 1-ого по 44-й рівень).
  7. Творця (енергії 45-ого рівня).
  8. Створювача (енергії з 46-ого по 82-й рівень).
  9. Свідомості функція спеціальним чином організованої енергії 17-ого рівня і вище, одиницями якої є мисленні структури.
  10. Свідомості сутності, яка розвивається через отримання і обробку інформації, проявляється через вчинки, бажання, емоції, думки, енергетичні та інформаційні впливи, почуття та переживання, мислення і устремління, які задаються мисленими структурами.
  11. Мислених структур, що керують всіма проявами сутностей через відповідні зв'язки у вигляді систем каналів з працюючими енергіями та потоками інформації.
  12. Призначення сутності-збільшення впорядкованості енергій Світобудови.
  13. Розвиток сутності відбувається через внесення впорядкованості у власні енергії, збільшення кількості власної енергії та ускладнення її структури.
- Аналізуючи наведений матеріал, приходимо до необхідності визначення механізмів впливу інформаційних процесів на матеріальну, фізичну частину Реальності, але виникають питання про носіїв самої інформації і, зрозуміло,

найважливіше питання стосовно джерела появи цієї інформації: Хто чи Що є її Творцем?

У межах сучасних наукових гіпотез і можливих відповідей на поставлені питання дуже привабливою є теорія Фізичного Вакууму і Торсіонних полів, яка разом з уявленнями про Абсолют та його властивості вимальовує досить обґрунтовану і струнку картину Світобудови. Основою цієї системи слугує гіпотеза про наявність у Природі нового (п'ятого) типу фундаментальної взаємодії (крім відомих: сильної, електромагнітної, слабкої та гравітаційної), а саме: торсіонної, на базі торсійного поля, яке супроводжує будь-які процеси кручення та обертання. Вважається, що торсійне поле – це носій інформації. Є підстави вважати, що торсійне поле, в широкому розумінні, не тільки як об'єкт конкретної теорії, але як віддзеркалення властивостей геометрії простору-часу, як характеристика Фізичного Вакууму, відображена з тим або іншим ступенем повноти, різними теоріями, і є, в певному значенні, першоосновою всіх матеріальних полів. Саме в цьому широкому значенні слід розуміти поняття торсіонного поля, позначаючи ним прояви в звичайному просторі більш-менш стійких вакуумних збурень і зв'язуючи ці збурення з ефектами торсіонного поля у фізиці. Слід зауважити, що торсійні поля мало енергетичні і несуть з собою, в основному, тільки інформаційну складову. Торсійні поля – це основа Інформаційного Поля Реальності. Крім цього, важливим елементом вказаної теорії являється поняття Фізичного Вакууму, який сучасна фізика розглядає як п'ятий стан матерії (досі були відомі чотири стани матерії: твердий, рідкий, газоподібний та елементарні частки). Так вважається, що всі елементарні частки народжуються з вакууму. **Вакуум** – це певний потенціальний стан усіх видів матерії [4]. Якщо діяти певним чином за допомогою інформації (торсіонного поля) на Фізичний Вакуум то реалізується можливість появи суто фізичних, матеріальних об'єктів.

Таким чином, теорія Фізичного Вакууму і торсійних полів змушує нас переглянути співвідношення між матерією і свідомістю, віддаючи пріоритет свідомості як творчому початку всякого реального процесу. Творіння світів і речовини, з яких вони складаються, починається Абсолютним «Ніщо» з потенційного стану матерії – Первинного вакууму без будь-якої спочатку проявленої матерії (рис.4). План первинного вакууму являє собою деяку первинну матрицю, згідно з якою буде створено первинне торсіонне поле. За своїми властивостями первинне торсіонне поле відрізняється від звичайної матерії тим, що не викривляє простір, тобто не бере участь в силових взаємодіях, тому народжене з первинного вакууму первинне торсіонне поле утворює тонко-матеріальний світ.

План фізичного вакууму містить інформацію відповідно до якої буде побудована народжена з Фізичного Вакууму груба матерія, що бере участь в силових взаємодіях. Ця інформація міститься в рівняннях Фізичного Вакууму у

вигляді фізичних законів, що встановлюють взаємовідносини між грубоматеріальними об'єктами Реальності. Рівняння фізичного вакууму і первинного вакууму влаштовані так, що вони не містять жодних конкретних фізичних констант. Пустота не може характеризуватися чимось конкретним. Більш того, самі рівняння носять характер тотожностей, оскільки задовольняють будь-якому набору шуканих змінних. Допустимими виявляються будь-які види тонкоматеріальних і грубоматеріальних матерій.

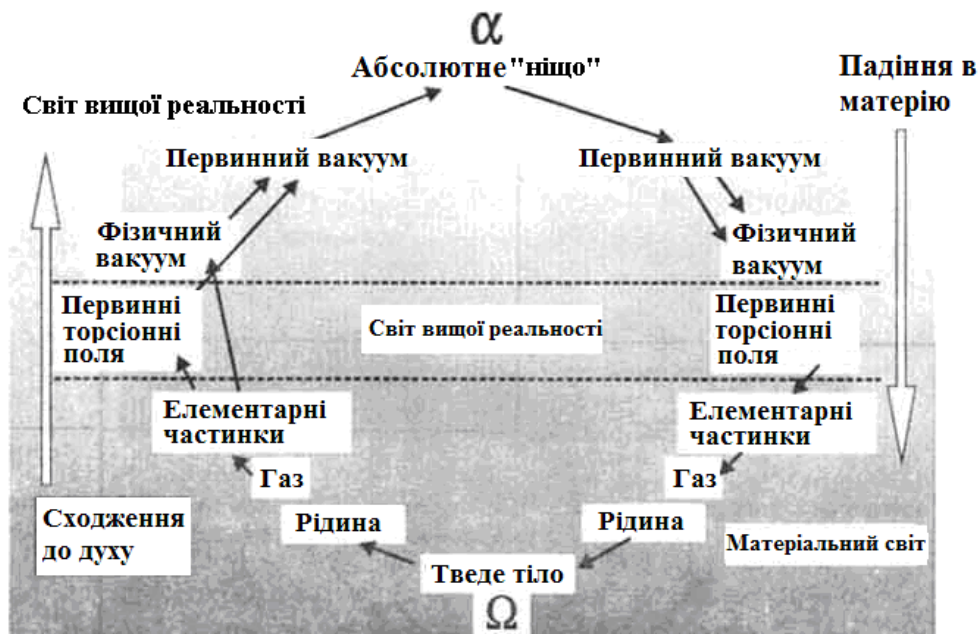

Рис.4. Коло Сансари в теорії фізичного вакууму.

Згідно цих уявлень, еволюція людини означає просування вгору щаблями свідомості від грубоматеріального проявленого до тонкоматеріальних світів і світів вищої Реальності у відповідності з колом Сансари (рис.4) Саме людина в процесі своїх перероджень сприяє еволюції всієї Реальності.

Абсолютне «Ніщо» виробляє та обмежує всі життєдіяльні процеси у Реальності за допомогою інформаційних потоків, що створюють інформаційні кластери. При цьому, інформацію Абсолютне «Ніщо» посиляє певними згустками – пакетами, які розташовуються в просторі за певними фізичними та математичними законами.

Тобто, головне у всьому – інформація, або інформаційні потоки Абсолютного «Ніщо», які містять в собі увесь конгломерат інформації, починаючи від примітивної її форми, у вигляді потоків інформаційних частинок, і до інформаційних потоків та ядер Духа, тобто тих станів інформаційних елементів, коли відсутній матеріальний фактор, а присутній тільки інформаційний код.

Знаючи закони формування кодів можна як розшифровувати, так і створювати інформаційні потоки, тобто будувати інформаційні матриці і програми. Оскільки Абсолютне «Ніщо» проявляє себе як в земних умовах, так,

частково, і в космічному просторі, у вигляді інформаційних потоків, то саме ці потоки несуть повну інформацію і замикають собою простір, в якому й існує Абсолютне «Ніщо».

Основна його характеристика – це спрямованість дії, що слідує з визначення «простої» інформації, як всезагальної нематеріальної властивості матерії, що спрямовує рух енергії та речовини [7]. Саме наявність поляризації і спрямованості руху (дій) дає можливість виявити і зафіксувати прояви Абсолютного «Ніщо» в умовах нашої Реальності. Після завершення вказаного руху енергії та речовини прояви Абсолютного «Ніщо» припиняються, залишаючи нам створені у результаті вказаного руху певні нові форми та структурні елементи Реальності.

Тут можна застосувати аналогію з творчою діяльністю людини, коли результатом її розумової (усвідомленої) діяльності є щось нове, невідоме раніше, оригінальне і корисне для суспільства. При цьому людина на основі своєї «людської» вторинної інформації формує свою «людську просту» інформацію, яка і буде визначати спрямованість руху енергії і речовини у результаті чого будуть з'являтися нові форми і структури елементів людського «творіння» [7]. І тут для людства виникає принципово важливе питання: у якій мірі будуть узгоджені між собою спрямованості рухів енергії та речовини при проявах Абсолютного «Ніщо» у Реальності і при «створенні» людини? Нам необхідно досліджувати, вивчати, розуміти і знати закономірності процесів і механізмів при реалізації та формуванні Абсолютним «Ніщо» елементів Реальності, максимально точно визначити генеральний напрямок енергоінформаційного розвитку Реальності і, відповідно, усіма зусиллями нашої цивілізації узгоджувати спрямованості «людської» творчої діяльності з спрямованістю руху енергії та речовини Абсолютного «Ніщо».

На даний час можна з великою ймовірністю стверджувати, що досить чітко проявляється напрямок розвитку людини у Реальності від сучасної «Людини розумної» до майбутньої «Людини свідомої». Тобто, Абсолютним «Ніщо» передбачається послідовна перебудова загальної структурної організації людини з акцентом на інформаційно-енергетичному характері цієї структури при суттєвому зменшенні ролі енергетично-речовинної складової структури сучасної людини.

Нам необхідно чітко розуміти, що людина – це елемент (частина) субстанції Абсолютного «Ніщо». Таке розуміння спочатку може базуватися на релігійній ВІРІ, але пізніше повинно формуватися УСВІДОМЛЕНО, при вивченні законів будови Реальності, частково у рамках концепції енергоінформаційних процесів Реальності. Основою законів появи і розвитку Реальності слугують ідеали Абсолютного «Ніщо», за допомогою яких і відбувається сам процес творіння і дія на всі процеси у Реальності. До цих ідеалів відносять Любов, Доброту, Справедливість, Красу, Гармонію тощо (під

цими ідеалами слід розуміти певні характеристики та параметри окремих інформаційно-енергетичних впливів).

Таким чином, обмежуючись системою кола Сансари (рис.4), можна стверджувати, що Людина (17-25-й рівні розвитку) та Абсолют (25-44-й рівні розвитку), а вірніше, його перші енергоінформаційні рівні починаючи з 25-ого, які відповідають сутності Абсолютного «Ніщо», знаходяться у тісному взаємозв'язку і взаємодії, постійно розвиваючи і збагачуючи один-одного. Розуміння і усвідомлення Людиною вказаного факту можливо є основою сенсу її життя і запорукою гармонійного розвитку нашої цивілізації.

1.Куликов Д.Н. Основы энерго-информационной теории // Парапсихология и психофизика, 2000 – №2 (30) – с.60-78; 2. Дульнев Г.Н. Энергоинформационный обмен в природе. – СПб: ИТМО, 2000. – 135с.; 3. Хазен А М. Тезисы концепции процессов самоорганизации физической информации в природе // Сознание и физическая реальность. 2003 – Т.3 – № 6 – С.57-69; 4. Підкамінь Л.Й., Енергоінформаційна концепція, як фізична основа Реальності. – Чернівці «Рута», 2007. – с.126; 5. Тюріна Т. Духовна педагогіка: Витоки, сутність та перспективи розвитку. – Львів: СПОЛОМ, 2005. – 276 с.; 6. Колин К.К. Философские и научно-методологические проблемы современной информатики // Открытое образование, 2007 – № 3 (62) – С. 54-59; 7. Дьомин А.И. Информация как всеобщее свойство материи. – [Электронный ресурс] – Режим доступа: <http://prvinform.narod.ru>; 8. Миание М. Ю. Общая теория развития Человека и Космоса. – Харьков: Созидание, 2007. – 64 с.

Наталя Бевзюк

Одеський національний університет імені І. І. Мечнікова

СУТНІСТЬ ТА ЇЇ ГНОСЕОЛОГІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ У ФЕНОМЕНІ РЕЛІГІЙНОГО

Автор розглядає гносеологічне взаємовідношення філософської і теологічної проблеми в контексті релігійної метафізики. У статті здійснена спроба обґрунтування гносеологічної єдності Сутності у філософії та теології як проблеми онтологічного існування. Автор розглядає зв'язок філософії і теології на прикладі розкриття єдиного гносеологічного принципу пізнання Сутності.

Ключові слова: сутність, теологія, філософія, феномен релігійного

Natalia Bevzuk. The Essence and Its Gnoseological Meaning in the Phenomena of Religious. *The author considers the epistemological relationship of philosophical and theological problems in the context of religious metaphysics. The article attempts to justify the epistemological unity of essence in philosophy and theology as a problem of the ontological existence. The author explores the interconnection between philosophy and theology in the disclosure of a solitary entrance epistemological principle of cognition of the Essence.*

Keywords: essence, theology, philosophy, phenomena of religious